

at få registreringsafgiftslovens enkelte paragraffer udformet således, at de er i sundfornuft-forbindelse med de faktiske forhold i samfundet.

Imidlertid er der hengået generationer, siden registreringsafgiftsloven sidst virkelig blev kigget efter i sømmene, og det tør siges, at samfundsforholdene – også på det her omhandlede område – har ændret sig ganske væsentligt.

Fremskridtspartiet hilser derfor med begejstring, at skatte- og afgiftsudvalget har vedtaget at føre en indgående debat om nytænkning på registreringsafgiftsområdet.

Da det ikke på forhånd er til at sige, hvor lang tid denne debat vil tage, og da et konkret lovforslag på enkeltpunkter (som det foreliggende fra regeringen) nødigt skal spærre for rammerne for nytækningsarbejdet, har mindretallet tilsluttet sig, at der nu afgives betænkning vedrørende regeringens forslag.

Dette har så lidt at gøre med de egentlige hovedproblemer på registreringsafgiftsområdet, at stillingen såmænd hverken bliver stort værre eller stort bedre, om man gennemfører det, og det samme må siges om de ændringsforslag, der er kommet fra ministeren for skatter og afgifter. Alt i alt er der imidlertid nok på den givne baggrund tale om beskedne fremskridt, og mindretallet har derfor besluttet sig til i denne sag at slutte op om ministeren for skatter og afgifters holdning alene med et enkelt ændringsforslag, der giver en lidt mere rimelig overgangsordning.

Et tredje mindretal (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til forkastelse ved 3. behandling.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et mindretal (Poul Schlüter (KF), Bollmann (CD) og Honoré (KrF)):

1) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:
»01. I § 3, stk. 2, indsættes som nye punkummer:

»Frdragene reguleres ved ændringer i afgiftssatsen i § 4 eller § 5, stk. 1, med et beløb svarende til den procentvise ændring i

den højeste sats for henholdsvis personmotorvogne og for varevogne. Ved reguleringen foretages afrunding nedad til det nærmeste kronebeløb, der kan deles med fem.«

2) I nr. 2 ændres »1.000 kr.« til: »1.800 kr.«.

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af Ole Olsen (SF)):

3) I nr. 2 udgår »og i 3. pkt. ændres »300 kr.« til: »500 kr.«.

4) Efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:
»02. § 8, stk. 2, 3. pkt., affattes således:

»Der kan endvidere ses bort fra betalingen for ekstraudstyr til en samlet værdi af ikke over 800 kr., som leveres efter særlig aftale med brugeren.«

Til § 2

Af mindretallet under nr. 1:

5) I § 2 ændres »dog først den 1. marts 1979« til: »finder dog først anvendelse for køretøjer, der angives til fortoldning fra og med 1. marts 1979«.

Af et mindretal (Glistrup (FP) og Kjærulff-Schmidt (FP)):

6) Ordet »marts« ændres til: »juli«.

Bemærkninger

Til nr. 1

Forslagsstillerne så helst, at såvel sikkerhedsudstyrets art og omfang samt fradragsbeløbene blev klart fastsat i lovteksten, da skiftende ministre tilsyneladende har været meget modvillige med hensyn til at efterleve lovens intentioner. Det fremgår klart af lovteksten, at »fradraget . . . fastsættes for hver udstyrsgenstand m. m. således, at det udligner den afgiftsforhøjelse, efter satserne i § 4, som det pågældende udstyr medfører ved afgiftsberigtigelsen . . .«, og kendsgerningerne viser, at denne udligning ikke er sket.

Da drøftelserne i folketingets skatte- og afgiftsudvalg om udvidelse af reglerne både med hensyn til udstyrets art og omfang og